

กฎกระทรวง
ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๖๓)
ออกตามความในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์
พุทธศักราช ๒๕๖๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒ ทวิ กับมาตรา ๓๒ (๘) แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๕๖๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๓ และมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๕๖๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ งานสาธารณะที่จะจัดให้นักโทษเด็ดขาดออกไปทำนอกเรือนจำนั้นได้แก่งานใด ๆ ที่ต้องใช้เงินงบประมาณแผ่นดิน เงินของราชการบริหารส่วนท้องถิ่นหรือเงินของรัฐวิสาหกิจ และให้หมายความรวมถึงงานสาธารณะอื่นใดที่ไม่มีผลประโยชน์ตอบแทนด้วย

ข้อ ๒ นักโทษเด็ดขาดที่ส่งออกไปทำงานสาธารณะนอกเรือนจำให้ได้ลดวันต้องโทษจำคุกลงเท่าจำนวนวันที่ทำงานสาธารณะนั้น

วันทำงานสาธารณะที่จะนำมาคำนวณลดวันต้องโทษจำคุกลงตามวรรคหนึ่งให้หมายถึงวันที่มีการทำงานไม่น้อยกว่าแปดชั่วโมง โดยให้รวมเวลาเดินทางทั้งไปและกลับด้วย

ข้อ ๓ นักโทษเด็ดขาดอาจได้รับการพิจารณาคัดเลือกให้ออกไปทำงานสาธารณะนอกเรือนจำได้ ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ชั้นเยี่ยม ต้องได้รับโทษจำคุกมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งในห้าของกำหนดโทษที่ระบุไว้ในหมายแจ้งโทษเด็ดขาดหรือตามคำสั่งที่ขอด้วยกฎหมายให้ลงโทษ

(๒) ชั้นดีมาก ต้องได้รับโทษจำคุกมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของกำหนดโทษที่ระบุไว้ในหมายแจ้งโทษเด็ดขาดหรือตามคำสั่งที่ขอด้วยกฎหมายให้ลงโทษ

(๓) ชั้นดี ต้องได้รับโทษจำคุกมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของกำหนดโทษที่ระบุไว้ในหมายแจ้งโทษเด็ดขาดหรือตามคำสั่งที่ขอด้วยกฎหมายให้ลงโทษ

(๔) ชั้นกลาง ต้องได้รับโทษจำคุกมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งในสองของกำหนดโทษที่ระบุไว้ในหมายแจ้งโทษเด็ดขาดหรือตามคำสั่งที่ขอด้วยกฎหมายให้ลงโทษ

ในกรณีตาม (๑) (๒) (๓) และ (๔) ถ้ามีการพระราชทานอภัยโทษให้ถือกำหนดโทษตามหมายแจ้งโทษเด็ดขาดหรือตามคำสั่งลดโทษฉบับหลังสุด

ข้อ ๔ คณะกรรมการพิจารณาคัดเลือกนักโทษเด็ดขาดส่งออกไปทำงานสาธารณะนอกเรือนจำ ให้ประกอบด้วยข้าราชการตั้งแต่ระดับ ๔ ขึ้นไป ที่อธิบดีแต่งตั้งไม่น้อยกว่าสามคน เป็นกรรมการ โดยคนหนึ่งต้องเป็นผู้บัญชาการเรือนจำ และให้อธิบดีแต่งตั้งกรรมการคนหนึ่ง เป็นประธานกรรมการ

การส่งหรือการงดส่งนักโทษเด็ดขาดออกไปทำงานสาธารณะนอกเรือนจำ จะกระทำได้ ต่อเมื่อคณะกรรมการตามวรรคหนึ่งเห็นชอบ และอธิบดีอนุมัติ

การประชุมของของคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุม ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง การให้ความเห็นชอบของคณะกรรมการให้ถือเสียงข้างมากกรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นได้อีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๕ การพิจารณาคัดเลือกนักโทษเด็ดขาดให้ออกไปทำงานสาธารณะนอกเรือนจำ ให้คณะกรรมการตามข้อ ๔ คำนึงถึงอายุ ประวัติ ความประพฤติ สติปัญญา การศึกษาอบรม สุขภาพ ภาวะแห่งจิต นิสัย อาชีพ สิ่งแวดล้อม ฝีมือ หรือความรู้ความชำนาญในงาน สภาพแห่งความผิดของผู้ นั้น และสภาพของท้องถิ่น ว่าสมควรให้นักโทษเด็ดขาดผู้นั้นออกไปทำงานสาธารณะนอกเรือนจำ หรือไม่

ข้อ ๖ นักโทษเด็ดขาดที่ได้รับการพิจารณาคัดเลือกให้ออกไปทำงานสาธารณะนอกเรือนจำ หรือนักโทษเด็ดขาดที่ออกไปทำงานสาธารณะนอกเรือนจำแล้ว หากปรากฏพฤติการณ์อย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

- (๑) สมคบกับผู้อื่นก่อความไม่สงบเรียบร้อยขึ้น
- (๒) ทำร้าย หรือพยายามทำร้ายพนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้อื่น
- (๓) พยายามหลบหนี หรือมีเหตุอันน่าเชื่อว่าจะหลบหนี
- (๔) ขัดคำสั่งซึ่งหน้าของพนักงานเจ้าหน้าที่
- (๕) จงใจก่อความเสียหายให้แก่ผู้อื่น หรือกิจการของเรือนจำและได้เกิดความเสียหายขึ้น

- (๖) กระทำความผิดในส่วนที่เกี่ยวกับเงิน หรือสิ่งของต้องห้าม
- (๗) มีพฤติกรรมแสดงให้เห็นถึงความเกียจคร้าน ไม่ตั้งใจทำงานหรือจงใจ หลีกเลียงการงาน

(๘) เสพยาเสพติดให้โทษ

ให้พนักงานเจ้าหน้าที่รายงานให้คณะกรรมการเพื่อดำเนินการตามข้อ ๔ วรรคสอง หรือ ส่งกลับคืนเรือนจำ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๗ หากงานสาธารณะที่จัดให้นักโทษทำนั้น มีผลประโยชน์ตอบแทน ให้หักเป็นค่าใช้จ่าย ก่อนเหลือเท่าใดจ่ายเป็นรางวัลให้แก่ักโทษเด็ดขาดผู้มีส่วนร่วมในการทำงานนั้น ร้อยละแปดสิบ จ่ายเป็นรางวัลให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ร้อยละสิบและให้เป็นรายได้ของเรือนจำร้อยละสิบ

การจ่ายรางวัลตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกำหนด

ข้อ ๘ ให้นำเงื่อนไข หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการพักการลงโทษตามที่กำหนดไว้ใน ข้อ ๕๓ การกำหนดเงื่อนไขในระหว่างพักการลงโทษ ข้อ ๕๔ เงื่อนไขละเว้นการกระทำ ข้อ ๕๕ เงื่อนไขให้กระทำการ ข้อ ๕๖ การกำหนดเงื่อนไข ข้อ ๕๗ การออกหนังสือสำคัญ และข้อ ๕๘ เงื่อนไข ในหนังสือสำคัญ ในหมวด ๔ ของส่วนที่ ๗ แห่งกฎกระทรวงมหาดไทย ออกตามความในมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๕ มาใช้บังคับแก่ักโทษเด็ดขาดที่ออกไปทำงาน สาธารณะนอกเรือนจำ และได้รับการปล่อยตัวไป เพราะเหลือโทษจำคุกต่อไปเท่ากับหรือน้อยกว่า จำนวนวันที่ได้รับการลดวันต้องโทษจำคุกลงโดยอนุโลม

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๒๓

ประเทือง กิริติบุตร

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

.....
หมายเหตุ : เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๓ ได้บัญญัติ ให้นักโทษเด็ดขาดออกไปทำงานสาธารณะนอกเรือนจำได้เมื่อผ่านการพิจารณาคัดเลือกโดยคณะกรรมการ แล้ว ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่เกี่ยวกับลักษณะงานสาธารณะ การแต่งตั้งกรรมการ ส่ง และการงดส่งนักโทษเด็ดขาดออกไปทำงานสาธารณะนอกเรือนจำ รวมทั้งที่เกี่ยวกับการให้ได้ ลดวันต้องโทษจำคุกและการให้เงินรางวัลตามที่กฎกระทรวงจะได้กำหนดไว้ ซึ่งการนี้จะทำให้เกิด ประโยชน์แก่กิจการสาธารณะและเกิดประโยชน์แก่ักโทษเด็ดขาดด้วย จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

